

Antigone and Creon argue about how shameful her actions are

- Ἀντιγόνη θέλεις τι μείζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἐλών;
Κρέων ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
Ἀντιγόνη τί δῆτα μέλλεις; ὥς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδὲν μηδ' ἀρεσθείη ποτέ·
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήροι φόβος.
ἄλλ' ἢ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται.
Κρέων σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὀρᾷς.
Ἀντιγόνη ὀρῶσι χούτοι, σοὶ δ' ὑπὶλλουσιν στόμα.
Κρέων σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;
Ἀντιγόνη οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.

Sophocles Antigone 497-511

1B 2 2007 Seen